

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-11-15
Besvaras senast
2019-11-29

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:129 Rovdjurspolitiken

Under hösten har det skett ett flertal attacker från varg på hundar och tamboskap i Gävleborg. Hundägare har fått se sina hundar attackerade och dödade av varg. Barnfamiljer har haft varg på sin gård.

En uppgiven lantbrukare säger till medier att håller det på så här så kan han inte fortsätta som lantbrukare. Han säger att han nu funderar på att göra sig av med sina djur. ”Det är inte så att jag bestämt mig. Men de tankarna snurrar i huvudet. Jag funderar på om det är värt att ha tamboskap med allt besvär det innebär att ha så mycket rovdjur i närheten. Jag vet att man kan få bidrag till att bygga rovdjursavvisande stängsel. Men det håller inte ekonomiskt för mig att bygga ett sådant stängsel för de få djur jag har”, säger han vidare.

Länsstyrelsen avslog fyra skyddsjaktsansökningar efter det att en drever blivit vargangripen norr om Ockelbo. Nyligen tog sig varg genom ett rovdjursstängsel i Åmot och dödade tre får. När fårägaren kom in i hagen på morgonen fann han tre döda får vid foderbordet. ”Jag kan bara konstatera att det inte hjälper med rovdjursstaket”, sa fårägaren uppgivet till medier. Länsstyrelsen i Gävleborg medger enligt medieuppgifter att det finns ett nyetablerat revir i området.

Målet för vargstammen i Sverige är att den ska uppgå till mellan 170 och 270 individer och att utbredningsområdet för varg ska vara hela Sverige förutom den alpina regionen och Gotland. Vargstammens koncentration ska minskas där den är som tätast, och vargens förekomst i renkötselområdet ska begränsas till de områden där den gör minst skada. I dag är den svenska vargpopulationen i huvudsak koncentrerad till ett fåtal län som drabbas särskilt hårt.

För att acceptansen för varg inte ska minska ytterligare är det därför viktigt att länsstyrelserna säkerställer att riksdagens beslut efterlevs. En bristande vargförvaltning skapar otrygghet och leder till återkommande attacker på tamboskap. Trots riksdagens beslut har förekomsten av varg och andra rovdjur inte minskat i Gävleborg, där antalet vargar är som störst. Det är otillfredsställande att riksdagens mål inte följs. En inventering pekar på att antalet vargar i Sverige kan vara en bra bit över målet om maximalt 270 vargar. Det skulle innebära att det borde vara väsentligt fler vargar som ska minskas i Sverige genom vargjakt och att länsstyrelsernas beslut går emot riksdagens beslut.

Trots den stora förekomsten av varg i Gävleborg så tillåter man inte någon licensjakt på varg, vilket skapar stora problem för de boende i områden med många rovdjur. När det förekommer varg i områden nära Mälardalen så tas det snabbt beslut om skydds jakt av socioekonomiska hänsyn men samma beslut tas inte lika snabbt i andra delar av Sverige.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

1. Hur ser statsrådet på de återkommande rovdjursattackerna på tamboskap?
2. Anser statsrådet att det borde återinföras licensjakt på varg i Sverige, i varje fall i områden med ett högt rovdjurstryck?
3. Vilka åtgärder vidtar statsrådet för att säkerställa att rovdjurstrycket är spritt över hela Sverige i enlighet med riksdagens beslut?
4. Anser statsrådet att man ska kunna bo och leva i hela Sverige samt bedriva lantbruk utan att riskera att få sin tamboskap attackerad av varg?
5. Hur säkerställer regeringen att länsstyrelsernas bedömning i fråga om skydds jakt på varg på grund av socioekonomiska hänsyn inte skiljer sig åt?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander